

Księga Hioba
Sesja 17: Zakończenie Cyklu Dialogów,
Mądrość Interludium Rozdział 28
Przez Johna Waltona

To jest dr John Walton i jego nauczanie na temat Księgi Hioba. To jest sesja 17, Zakończenie serii Dialogów, Rozdział 28 Mądrości Interludium.

Recenzja [00:25-1:54]

Teraz chcemy porozmawiać o tym rozdziale interludium, hymnie do mądrości w rozdziale 28, ale przyjrzyjmy się trochę, dokąd nas to tu przywiodło, abyśmy mogli się do niego odnieść. Sekcja dialogów jest zakończona. Hiob skończył ze swoimi przyjaciółmi. Ta rozmowa się skończyła. Hioba nie dała się uwieść perspektywa nowych korzyści. Mimo że wywierał presję, w zasadzie doszedł do wniosku, że system znany jako zasada odpłaty jest zepsuty. To była druga seria w dialogach. Odmówił uznania złego postępowania za przyczynę swojego nieszczęścia. To była trzecia seria, trzeci cykl, w dialogach.

Udowodnił, że jego sprawiedliwość nie opiera się na oczekiwaniu nagrody, a czyniąc to, dobrze służył jako główny świadek w obronie Bożych zasad. Pokazał, że istnieje coś takiego jak bezinteresowna prawość. Tak więc twierdzenie Pretendenta, że Boża polityka nagradzania prawych ludzi przyniosła efekt przeciwny do zamierzonego, a nawet wywrotowy, zostało odrzucone. Przyjaciele, którzy reprezentowali sprawę Challengeira, zostali uciszeni – sprawa została oddalona.

Hymn do Mądrości (Job 28) - Przerwa Narratora [1:54-2:47]

Ale teraz przechodzimy przez interludium mądrościowe do części dyskursu. Rozdział 28, znowu, jak już mówiliśmy, kiedy omawialiśmy strukturę książki, rozdział 28 tak naprawdę nie przedstawia innego mówcy. Dlatego łatwo dojść do wniosku, że Hiob w jakiś sposób nadal mówi. Jak już wspomniałem w tym fragmencie, problem polega na tym, że rzeczy powiedziane w rozdziale 28 wcale nie odzwierciedlają zbyt dobrze rzeczywistych punktów widzenia Hioba wyrażonych przed lub po. Patrząc więc na to jak

na dzieło narratora, który daje nam rodzaj przerwy, że tak powiem, i przenosi nas na inny sposób myślenia.

Struktura Hioba 28, Hymn do mądrości [2:47-3:46]

A zatem w wersetach od 1 do 11 rozdziału 28 użyto przykładu górnictwa. Podstawowym przesłaniem tej ilustracji jest to, że górnictwo wydobywa na światło dzienne ukryte rzeczy. W wersetach od 12 do 19 znajduje się wiele retorycznych pytań dotyczących mądrości. Sugeruje się, że mądrość jest niedostępna dla ludzi, ale poza wartością i poza ludzkim wysiłkiem i pomysłowością. Istnieje wiele wskaźników tego, co to jest. Teraz jest to kosmiczna dyskusja i istnieje wiele wskaźników na to. Następnie w ostatnim fragmencie rozdziału 28, wersetach od 20 do 28, Bóg zapewnia drogę do mądrości, a bojaźń Boża jest podstawą mądrości.

Hiob 28: Mądrość i związek porządku [3:46-5:02]

Więc jakie są niektóre punkty? Po pierwsze, mądrości nie można znaleźć w 28:12, ale pochodzi ona od Boga, czyli w 28:20. Kontrastuje więc wyszukiwanie, próbując go znaleźć, u źródła. Bóg jest tym, który go daje. Mądrość znajduje się w uporządkowaniu składników kosmosu. Ponownie, tutaj znajdujemy ważny związek między mądrością a porządkiem. Tak jest w całej Biblii. Mądrość można znaleźć, gdy dąży się do porządku i postrzega porządek oraz praktykuje porządek. Uporządkowany świat, uporządkowane życie i uporządkowane społeczeństwo są dążeniami mądrości. Tak więc mądrość znajduje się w uporządkowaniu składników kosmosu. Porządek, jak mówi dalej, nie jest łatwy do zaobserwowania w codziennych działaniach, ale odegrał kluczową rolę u podstaw stworzenia i jest nieodłącznym elementem bieżących działań.

Skupienie sprawiedliwości przyjaciół , skupienie się na mądrości Boga [5:02-7:01]

Hiobowi i jego przyjaciołom wydaje się, że wiedzą, jak uporządkowany jest kosmos. Zasada kary jest ich teorią operacyjną. W tym równaniu prawi będą prosperować; bezbożni będą cierpieć; dla nich tak jest uporządkowany świat. Ale oczywiście tak nie

jest. Hiob i jego przyjaciele nie znaleźli prawdziwej mądrości. Kiedy spojrzymy na werset 27: „Wtedy [Bóg] spojrział na mądrość i ocenił ją. Potwierdził ją i wypróbował”. Tutaj Bóg aprobuje stworzenie według kryterium mądrości, a nie według kryterium sprawiedliwości. Kiedy Hiob i jego przyjaciele próbowali uczynić zasadę odpłaty podstawą porządku, uczynili sprawiedliwość podstawą porządku w kosmosie. To zdanie Boga odwraca to i mówi: „Nie, podstawą nie jest sprawiedliwość”. Spojrział na mądrość i ocenił ją, potwierdził, przetestował i zatwierdził stworzenie według kryterium mądrości. Jest to więc trochę inna perspektywa. Równanie użyte przez Hioba i jego przyjaciół okazało się niewystarczające.

Bohaterowie, których poznaliśmy do tej pory, przyjaciele Hioba, wszyscy mają reputację jednych z najmądrzejszych, jakie świat ma do zaoferowania. Ale kiedy wracamy myślami do dialogów poprzez ich przemówienia, bojaźń Pańska nie pojawia się w ich komentarzach. I tutaj właśnie na tym skupia się książka.

Job 28:18 Mądrością jest bojaźń Pańska [7:01-7:26]

Werset 28 jest interesujący ze względu na sposób, w jaki się ustanawia. To instrukcja dla ludzkości, *Adamie*. Kiedy czytamy to: „I powiedział rodzajowi ludzkiemu”, to jest NIV. „Powiedział do rodzaju ludzkiego [to jest *adam*] bojaźń Pańska – to jest mądrość, a unikanie zła to rozum”.

Strach przed Panem Kontrasty [7:26-8:49]

Teraz tę ideę bojaźni Bożej możemy całkiem dobrze zrozumieć, myśląc o tym, z czym jest skontrastowana. Bojaźń przed Bogiem byłaby przeciwieństwem myślenia o Nim jako o kimś oderwanym i dlatego należy go ignorować. Bojaźń Boża byłaby przeciwieństwem uważania Go za niekompetentnego i dlatego byłaby traktowana z pogardą. Bojaźń Boża byłaby przeciwieństwem myślenia o Nim jako o ograniczonym lub bezsilnym, a zatem godnym pogardy. Bojaźń Boża jest przeciwieństwem myślenia o Nim jako o skorumpowanym człowieku, który powinien być upomniany. Bojaźń przed Bogiem byłaby przeciwieństwem myślenia o nim jako o krótkowzrocznej osobie, której należy

doradzać. Bojaźń przed Bogiem byłaby przeciwieństwem myślenia o nim jako o małosłownym i dlatego budzącym urazę.

Fearing God ma tę ideę poważnego traktowania Boga; musimy to zrobić, abyśmy nie wpadli w żadną z innych pułapek myślenia o nim jako o kimś mniejszym od Boga.

Strach przed Adonai [panem, mistrzem] [8:49-11:28]

Interesujące jest to, że kiedy ten werset mówi o bojaźni Bożej, mówi o bojaźni przed Adonai, a nie przed Jahwe. To naprawdę ciekawy wybór. To nie jest strach przed Elohimem; to strach przed Adonai. Jest to jedyne wystąpienie Adonai w tej księdze. Adonai w języku hebrajskim może być używane tylko w odniesieniu do autorytetu, niezależnie od tego, czy jest to człowiek, czy Bóg. Jest często używany jako tytuł dla Jahwe, ale często jest używany w związku z samym Jahwe. Więc tutaj jest bardzo ciekawie. Nie boimy się Szaddai, nie boimy się Elohim, nie boimy się Jahwe, ale bojaźń Adonai.

Jest również wkładany do ust Boga. To mówi Bóg. „Powiedział do rodzaju ludzkiego, bojaźń Adonai, to jest mądrość”. Więc to sam Bóg mówi w ten sposób. Nigdzie indziej w Starym Testamencie Bóg nie nazywa siebie po prostu tytułem Adonai, bez jakiegokolwiek innej etykiety z tym związanej. To jest naprawdę interesujący dobór słów. Jest to część tego, co robimy, gdy analizujemy teksty. Zakładamy, że dobór słów jest znaczący, zamierzony i celowy, dlatego uważnie je rozważamy.

Teraz znowu Adonai porusza kwestię władzy. Ma poczucie Pana lub mistrza. I wyciąga element poddania się władzy. To jest coś, co jest bardzo potrzebne w tym kontekście, poddanie się temu Bogu, poprzez bojaźń. Tak więc, w przeciwieństwie do podobnego powiedzenia w Księdze Przysłów, gdzie „bojaźń Pańska jest początkiem mądrości”. Tutaj: „Bojaźń Adonai jest mądrością”. Mądrze jest ufać Bogu jako ścieżce do mądrości. Forma określona z przedimkiem określonym jest użyta zarówno w wersetach 12, jak i 20 – „Mądrość”.

Ostatecznie bojaźń Pańska jest równoległa do etycznego napomnienia, aby „unikać zła”. Nie jest to równoznaczne z przestrzeganiem rytuałów. Więc znowu, jest to coś, czego musimy być świadomi.

Retoryczna rola Hioba 28 Hymn do mądrości [11:28-13:08]

Jaka jest więc retoryczna rola rozdziału 28? Przede wszystkim przenosi nas z dialogów do dyskursów. Pełni więc tę raczej mechaniczną rolę. Po drugie, przechodzi od twierdzenia Pretendenta, że przynoszenie dobrobytu sprawiedliwym ludziom nie jest dobrym pomysłem, do twierdzenia Hioba, że nie jest to dobra polityka, by prawi ludzie cierpieli, a druga część książki zajmie się twierdzeniem Hioba.

Po trzecie, przenosi książkę z poszukiwania sprawiedliwości do źródła mądrości i zrozumienia znaczenia mądrości w równaniu. Hiob i jego przyjaciele wykluczyli mądrość z równania. Ponieważ rozumieją porządek, wszystko kręciło się wokół sprawiedliwości, ale teraz zmienia się w mądrość.

Po czwarte, Hiob wykazał, że ma bezinteresowną sprawiedliwość, wbrew podejrzaniom Pretendenta. I tak, teraz jesteśmy gotowi, aby przejść dalej. Księga ta musi jeszcze zająć się wyzwaniem Hioba. Tak więc pytanie, które jest teraz na stole, gdy przechodzimy do następnej części, związanej z wyzwaniem Hioba, brzmi: czy może być spójność, gdy cierpią prawi ludzie? Jest to znowu w przeciwieństwie do twierdzenia Pretendenta, w którym pytanie dotyczyło bezinteresownej prawości.

Zgodność ze Sprawiedliwymi Cierpiącymi? [13:08-13:50]

Czy w tym przypadku może istnieć spójność, gdy cierpią prawi ludzie? Zwraca uwagę, że Hiob nie sprawuje kontroli i że jego oczekiwania nie powinny dyktować kierunku, w którym potoczy się sytuacja. Boża mądrość rządzi. Służy to zauważeniu, że postrzeganie spójności przez przyjaciół jest błędne i uproszczone. Postępowanie zgodnie z radą przyjaciela nie przyniosłoby spójności światu Hioba. Mądrość należy więc rozumieć jako wprowadzającą porządek i spójność.

Bóg jako Źródło/Twórca Mądrości/Porządek [13:50-15:06]

Bóg jest autorem porządku i fundamentem spójności, ale nie można mówić o samym Bogu jako o spójnym czy uporządkowanym. Podczas tworzenia Bóg posługiwał się mądrością, ale twierdzenie, że Bóg jest mądry, zaniża Bożą naturę. Tak jak wspomnieliśmy na początku tego całego kursu, pomyśl, że Bóg w jakiś sposób sprawia, że wydaje się zależny od jakichś zewnętrznych kryteriów. To samo tutaj. Z pewnością Bóg działa mądrze. Bóg jest źródłem mądrości. To najważniejsze połączenie. Bóg jest źródłem sprawiedliwości, a Bóg jest źródłem mądrości.

Tak więc twierdzenia, że Bóg jest mądry, Bóg jest dobry, Bóg jest święty, wprowadzają w błąd, ponieważ same przymiotniki znajdują swoją definicję w Bogu. Równie dobrze można powiedzieć, że Bóg jest Bogiem. Każda mądrość, jaką możemy znaleźć, ma swoje podstawy w Nim. Wiersz nie sugeruje, że Bóg jest mądrością lub że ma mądrość.

Strach wyrażony w zaufaniu [15:06-16:05]

Wyrażamy naszą bojaźń przed Panem, kiedy Mu ufamy, niezależnie od tego, jak niewygodna lub zagmatwana jest nasza sytuacja. Ufamy mu na tyle, by zaakceptować fakt, że nie ma potrzeby wyjaśniania. Ufamy, że jego sprawiedliwa natura jest niepodważalna. Nawet jeśli nie ma możliwości do zidentyfikowania sprawiedliwości w okolicznościach, w których się znajdujemy. Ufamy, że skonfigurował system w najlepszy możliwy sposób, co oznacza najmądrzejszy możliwy sposób. Nawet gdy ponosimy konsekwencje upadku systemu, ufamy Jego miłości do nas. Ufamy, że nawet w naszych trudnościach może On okazać swoją miłość i wzmocnić nas w próbach.

Zakończenie dotyczące znaczenia Hioba 28 Hymn mądrościowy [16:05-16:44]

Rozdział 28 jest jednym z kluczowych rozdziałów książki. Musimy się nim uważnie zająć, żeby zrozumieć jego przesłanie. Pełni więc rolę konstrukcyjną, a więc retoryczną, ale ma też istotne znaczenie w przesłaniu teologicznym, jakie księga ma przekazać, gdyż pomaga nam myśleć o Bogu we właściwy sposób w relacji do świata .

To jest dr John Walton i jego nauczanie na temat Księgi Hioba. To jest sesja 17,
Zakończenie serii dialogów, Mądrość Interludium Rozdział 28. [16:44]